Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru – judecător Victoria Bogomolova
Dosarul nr. 2a-3766/25; PIGD nr. 2-25054845-02-2a-03112025

D E C I Z I E

4 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând în procedură scrisă apelul declarat de Î.M. „INCASO" S.R.L., reprezentat de avocatul Igor Bahov, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 iunie 2025, emisă în cauza civilă intentată la acțiunea civilă înaintată de Î.M. „INCASO" S.R.L. către Costrițchi Vsevolod cu privire la încasarea datoriei, compensarea cheltuielilor de judecată, –

C o n s t a t ă:

1. **Partea descriptivă – pretenţiile reclamantului, obiecţiile pîrîtului şi explicaţiile celorlalţi participanţi la proces:**
2. La 17 aprilie 2025 Societatea cu Răspundere Limitată "Incaso", reprezentată de către avocatul Bahov Igor, a depus o cerere de chemare în judecată, către Costrițchi Vsevolod cu privire la încasarea datoriei, compensarea cheltuielilor de judecată. Cererea repartizată judecătorului în 23 aprilie 2025.
3. Luând în considerare faptul că obiectul acțiunii îl constituie încasarea unei sume de bani mărimea căreia nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, prin încheierea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 29 aprilie 2025, s-a dispus acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, conform prevederilor art. 2762 Cod de procedură civilă. (f.d.29-30)
4. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului a sumei totale de 21 467,61 lei, încasarea de la pârât a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 500 lei, taxei de stat în sumă de 908,67 lei, taxei de timbru în sumă de 200 lei.
5. Reclamantul societatea cu răspundere limitată „Incaso" a indicat că 17 decembrie 2020, între organizația de creditare nebancară „Iute Credit" societate cu răspundere limitată, în calitate de creditor, și Costrițchi Vsevolod, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 1584726.

6. Reclamantul a menționat că, potrivit contractului, debitorul s-a obligat să ramburseze creditul în termenele stabilite, iar pentru nerespectarea graficului de rambursare acesta urma să achite, pe lângă valoarea creditului principal și dobânda, taxa aferentă contractului, precum și penalitățile contractuale.
7. Reclamantul a arătat că creditul a fost pus la dispoziția debitorului de către organizația de creditare nebancară „Iute Credit" societate cu răspundere limitată, însă, până în prezent, debitorul nu și-a onorat obligațiile contractuale. În acest sens, debitorul a fost informat prin notificări recomandate, iar ulterior i-a fost expediată o reclamație prin care a fost înștiințat despre rezilierea anticipată a contractului și obligativitatea returnării creditului, a dobânzii, comisionului și penalităților calculate conform contractului.
8. Reclamantul a invocat că la momentul depunerii cererii de chemare în judecată datoria debitorului față de acesta constituia suma totală de 21 467,61 lei, compusă din suma principală de 13 375,89 lei, penalitatea contractuală de 8 91,72 lei.
9. A precizat că, în temeiul contractului de cesiune încheiat între organizația de creditare nebancară „Iute Credit" societate cu răspundere limitată și "Incaso" societatea cu răspundere limitată, creanța a fost transmisă acestuia din urmă, care a dobândit astfel calitatea de creditor și dreptul de a pretinde executarea obligațiilor contractuale de la debitor.
10. **Hotărârea primei instanțe**: În temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 iunie 2025, emisă în procedura cerilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată, depusă de Î.M. „INCASO" S.R.L. împotriva lui Costrițchi Vsevolod, cu privire la încasarea sumelor cu titlu de datorie și alte plăți aferente, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.
11. **Solicitarea apelantului și motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul**
12. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, în data de 25 iunie 2025 ÎM „Incaso" SRL a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 iunie 2025, solicitând admiterea apelului cu casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral și să fie compensate toate cheltuielile de judecată suportate în instanța de fond și în apel.
13. În motivarea cererii de apel, reprezentantul apelantului a reiterat motivele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată.
14. Suplimentar a indicat că prima instanță a dat apreciere arbitrară Actului de primire predare a creanțelor din 04 august 2023 întocmit în baza Contractului de cesiune a creanțelor nr. CS 2023/408-03 din 04 august 2023 în temeiul căruia Iute Credit SRL a cesionat creanța debitorului împotriva lui Costrițchi Vsevolod și a Contractul de cesiune a creanțelor restante de viitor, respectiv a dus la soluționarea greșită a pricinii, ce constituie temei de declarare a apelului conform art. 386 alin. (1) lit. (c) al CPC. În această privință, invocă practica judiciară și anume, decizia Curții de Apel Bălți nr. 2a-1726/24 din 10.03.2025.
15. Potrivit contractului de cesiune, Iute Credit SRL a transmis la data de 04 august 2023 către SRL „Incaso", toate drepturile asupra creanței debitorului care rezultă din contractul de împrumut.
16. Potrivit pct.1.1 al contractului de cesiune, obiectul contractului constă în cesiunea de către Cedent în favoarea Cesionarului a drepturilor de creanță asupra debitorilor Cedentului, în condițiile prezentului contract, în următoarele circumstanțe: Cesionarul va prelua și va plăti prețul cesiunii conform prezentului Contract.
17. Potrivit pct. 1.4 din contractul de cesiune, prevede că faptul cesiunii va fi confirmat prin semnarea de către părți suplimentar prezentului contract, a unor anexe cu indicarea

aspectelor financiare a creanțelor cesionate, prețul cesiunii conform condițiilor prezentului Contract și a unor Acte de predare-primire a creanțelor care va reflecta data cesiunii creanțelor. Actele de predare-primire vor reflecta creanțele cu sumele datorate la ziua cesiunii și plățile efectuate Cedentului la ziua cesiunii, alte date agreate de Părți.

18. Potrivit pct. 1.7 din contractul de cesiune, prevede dreptul de creanță se transmite de la Cedent către Cesionar în baza unui act de predare-primire care conține date despre creanță (datoria, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculate, penalitatea calculate ș. a.) debitori (date personale despre debitori).
19. Astfel, pct. 1.8 din contractul de cesiune, prevede că, odată preluând creanțele, cesionarul va acționa în calitate de creditor din nume și pe cont propriu, în principal în scopul colectării/recuperării pe cale extra-judiciară și/sau judiciară, inclusiv de executare, a sumelor datorate de debitori în ziua cesionării precum și a sumelor viitoare formate din rezultatul dobânzilor și penalităților calculate și a costurilor suportate în cadrul procedurii de colectare/recuperare, procedurii judiciare și/sau de executare.
20. Actul de transmitere a drepturilor asupra creanțelor este un act juridic exprimat prin manifestarea de voință a părților îndreptate spre a naște, modifica sau stinge drepturi și obligații civile.
21. Astfel, avînd în vedere cele menționate, Actul de transmitere a creanței este parte integrantă a Contractului de Cesiune, în temeiul căruia se transmit creanțele față de debitori.
22. La materialele dosarului a fost anexat Actul semnat de ambele părți, care atestă faptul că SRL „Incaso” a primit de la Iute Credit SRL dreptul de creanță în baza contractului de cesiune.
23. Prin urmare, în baza actului de primire-predare a creanței la contractul de cesiune a creanțelor din 04 august 2023, s-a cesionat de către OCN „IUTE CREDIT” SRL și, respectiv, s-a preluat de Î.M „INCASO” SRL, creanța debitorului Costrițchi Vsevolod, care reiese din contractul de împrumut nr. 1584726 din 15.12.2020.
24. Astfel, drept temei al cesionării creanțelor, servește contractul de cesiune din 04 august 2023 și Actul de primire-predare a creanței din 04 august 2023 la contractul de cesiune a creanței, ultimul având principalul scop de a constata și a statua juridic transmiterea creanțelor deținute de către cedent.
25. Actul menționat, a fost semnat la o dată ulterioară semnării contractului de credit nr. 1584726 din 15.12.2020 ceea ce atestă, dincolo de orice dubiu, că la momentul transmiterii sale, creanța era una sesizabilă.
26. Subsecvent, cu referire la concluzia primei instanțe precum că la data cesionării creanțelor, cedentul OCN „IUTE CREDIT” SRL nu avea încheiat raportul juridic cu Costrițchi Vsevolod, nu a eliberat acestuia împrumutul și ca urmare la acea etapă nu deținea și nici nu putea să dețină nici o creanță transmisibilă și sesizabilă față de ultimul în baza contractului de credit din 30.11.2021, indică asupra faptului că, reieșind din prevederile legii enunțate supra cedentul garantează că, în cazul creanței viitoare, aceasta va exista conform contractului din care rezultă, iar din constatările enunțate se atestă cu certitudine că, cesiunea creanței deținută de către cedent și care rezultă din contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori credit cu dobândă, îndeplinește condițiile impuse de art. 823 alin. (1) Cod civil.
27. Astfel, OCN „IUTE CREDIT” SRL a cedat către ÎM „INCASO” SRL dreptul de creanță împotriva debitorului său prin Actul de predare-primire a creanței din 04 august 2023 la contractul de cesiune a creanței din 04 august 2023.

28. Urmare a celor constatate, Actul de predare-primire a creanței din 04 august 2023 la contractul de cesiune a creanței este parte componentă a Contractului de cesiune din 04 august 2023, prin urmare constatările și argumentarea instanței de fond privind respingerea acțiunii înaintate de IM „INCASO" SRL sunt greșite, or, la momentul transmiterii nemijlocite a creanței de către OCN „IUTE CREDIT" SRL către ÎM „INCASO" SRL prin actul de predare primire, aceasta exista, era transmisibilă și sesizabilă.
29. Odată cu înaintarea cererii de chemare în judecată, la materialele cauzei a fost anexat Contractul din 04 august 2023 și Actul de primire predare a creanțelor din contractul de cesiune din 04 august 2023, drept dovadă a cesiunii creanței.
30. La data depunerii cererii de chemare în judecată, datoria și penalitatea restantă constituie suma de 21467,61 lei (conform calculului datoriei anexat la dosar), însă instanța nu a ținut cont de interesele creditorului care, prin neachitarea împrumutului în termen, a suportat prejudiciu, care anterior semnării contractului a fost evaluat și negociat cu debitorului prin instaurarea clauzei penale.
31. **Termenul legal de declarare a apelului:**
32. În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.
33. În acest context, deoarece hotărârea primei instanțe a fost emisă la 20 iunie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 25 iunie 2025, Colegiul civil constată că, apelantul a respectat termenul legal de declarare a apelului.
34. **Legea și principiile generale aplicabile procedurii de judecare a apelului**
35. Colegiul civil reține că acțiunea depusă de ÎM „INCASO" SRL a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, reglementată de capitolul XXII al Codului de procedură civilă (art. 276^2 -276^4).
36. Astfel, în conformitate cu prevederile art. 276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.
37. În conformitate cu prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică.
38. În conformitate cu prevederile art. 276^4 Cod de procedură civilă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare. Instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător.
39. **Solicitarea intimatului și altor persoane atrase în proces:**

40. Instanța de apel a expediat în adresa intimatului cererea de apel, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței și dreptul de a prezenta probe în apărarea sa.
41. Prin referința depusă la 29 ianuarie 2026, intimatul Costrițchi Vsevolod a solicitat respingerea apelului cu menținerea hotărârii primei instanțe, ca fiind legală și întemeiată (a se vedea f. d. 83).
42. **Motivarea instanței de apel**
43. **Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,** verificând legalitatea și temeinica hotărârii contestate cu apel, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că apelul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea hotărârii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**
44. În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă „instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces”.
45. În temeiul **art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM** *„instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe”.*
46. În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă „hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat”. (2) **O hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.**
47. În conformitate cu art. 387 Cod de procedură civilă, *se consideră că normele de drept material sînt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituţională; c) a interpretat eronat legea; d) a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.*
48. În temeiul art. 388 Cod de procedură civilă al RM, (1) Hotărîrea primei instanţe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă: *a) cauza a fost judecată de un complet de judecată compus ilegal; b) cauza a fost judecată de instanţă în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile cu privire la limba procesului; d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces; f) hotărîrea nu este semnată de judecător sau de cineva din judecători ori hotărîrea este semnată nu de acel judecător sau de acei judecători care sînt menţionaţi în hotărîre; g) în dosar lipseşte*

procesul-verbal al şedinţei de judecată; h) în dosar lipseşte procesul-verbal privind efectuarea unui act procedural; i) cauza a fost examinată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale. (2) **Săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la alin.(1) constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei.**

49. În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă „fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale”, iar conform art. 130 Cod de procedură civilă „instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei”.
50. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă „la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii”.
51. Conform art. 239 Cod de procedură civilă „hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată”.
52. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, fiind obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
53. Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 § 43).
54. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.
55. Totodată, Colegiul civil consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84, 98).
56. **Circumstanţele cauzei, constatate de instanţă şi probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe:**
57. În data de 17 aprilie 2025 Societatea cu Răspundere Limitată ”Incaso”, reprezentată de către avocatul Bahov Igor, a depus o cerere de chemare în judecată, către Costrițchi Vsevolod cu privire la încasarea datoriei în mărime totală de 21 467,61 lei, încasarea de la pârât a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 500 lei, taxei de stat în sumă de 908,67 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 lei, argumentând în fapt și în drept că, la 17

decembrie 2020, între organizația de creditare nebancară „Iute Credit” societate cu răspundere limitată, în calitate de creditor, și Costrițchi Vsevolod, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 1584726, precum și că, în temeiul contractului de cesiune încheiat între organizația de creditare nebancară „Iute Credit” societate cu răspundere limitată și ”Incaso” societatea cu răspundere limitată, creanța a fost transmisă acestuia din urmă. Astfel, reclamantul pretinde că a dobândit astfel calitatea de creditor și dreptul de a pretinde executarea obligațiilor contractuale de la debitor.

58. Fiind învestită cu soluționarea cauzei în fond, în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 iunie 2025, emisă în procedura cerilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată, depusă de Î.M. „INCASO” S.R.L. împotriva lui Costrițchi Vsevolod, cu privire la încasarea sumelor cu titlu de datorie și alte plăți aferente, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.
59. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, conform limitelor apelului declarat, Colegiul civil ajunge la concluzia că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanților la proces.

60. Legile de care s-a călăuzit instanța de judecată

61. În materie de drept, instanța de apel menționează că, potrivit art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.
62. Potrivit art. 775 alin. (1) și (2) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).
63. Art. 776 Cod civil stabilește că, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.
64. În baza art. 858 Cod civil, (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.
65. În acord cu prevederile art.901 alin. (1), (4) și (5) Codul civil, *atunci când, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare. Mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin.(1) care sânt compatibile pot fi cumulate. În special, creditorul nu este lipsit de dreptul la despăgubiri prin recurgerea la oricare alt mijloc. Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației şi include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.*
66. În corespundere cu art. 1763 Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o

plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. (2) Contractul de credit se încheie în scris. (3) Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. (4) Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizaţii de creditare nebancară, alte organizaţii care acordă credite în baza legii, precum și împrumuturilor acordate prin intermediul platformelor de finanțare participativă.

67. În temeiul art. 1771 Cod civil, în cazul neexecutării de către bancă sau organizație de creditare nebancară a obligaţiei sale de acordare a creditului, debitorul poate pretinde plata unor penalităţi de întîrziere în modul şi în mărimea prevăzute de lege sau de contract.
68. În continuare potrivit art. 1242 alin. (1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.
69. În conformitate cu art. 1247 alin.(1)-(3) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului. (2) Împrumutatul trebuie să restituie bunuri de calitatea şi în cantitatea bunurilor primite şi nimic mai mult, chiar dacă preţurile au crescut ori au scăzut. (3) În cazul în care a împrumutat o sumă de bani, împrumutatul are obligaţia de a restitui suma nominală primită fără a ţine cont de variaţiile valorii banilor.
70. Iar, potrivit art. 1248 Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel. (2) Dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate și împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut și a dobînzii aferente în condițiile stabilite la art. 864 alin. (2) și (4). (3) În cazul în care nu poate restitui bunul, împrumutatul trebuie să plătească valoarea acestuia calculată în funcție de locul și timpul executării obligației**.**
71. Conform art. 823 alin. (1) – (3) Cod civil al RM, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. (2) Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă. (3) Cedentul este obligat să remită cesionarului actele aferente creanţei şi să-i pună la dispoziţie informaţia necesară realizării ei.
72. **Argumentele și concluziile instanței de apel.**
73. **Reieşind din normele legale enunțate și din circumstanțele speței,** Colegiul constată că, potrivit materialelor cauzei, este certă apariția unor raporturi juridice obligaționale de creditare nebancare, încheiate la 15 decembrie 2020, între organizația de creditare nebancară „Iute Credit” societate cu răspundere limitată, în calitate de creditor, și Costrițchi Vsevolod, în calitate de debitor, prin care a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 1584726, în temeiul căruia, creditorul a pus la dispoziția debitorului un credit în mărime de 28069 lei, cu scop de achiziție a mărfii în sumă de 28 069 lei total (în temeiul actului de predare-primire din 15 decembrie 2020 Costrițchi Vsevolod a primit marfa în sumă totală de 28 069 lei), iar debitorul s-a obligat să ramburseze creditul în termenele stabilite, iar pentru nerespectarea graficului de rambursare acesta urma să achite, pe lângă valoarea

creditului principal și dobânda, taxa aferentă contractului, precum și penalitățile contractuale.

74. În continuare, cu întâietate, Colegiul civil reține că, litigiul dedus judecării privește revendicarea datoriei aferente unui contract de credit nebancar, drept de creanță pretins a fi cesionat către apelant în temeiul unui contract de cesiune a creanței, conform prevederilor art. 823 și art. 826 Cod civil al RM.
75. Astfel, sunt întemeiate concluziile primei instanțe cu privire la faptul că, Costrițchi Vsevolod are calitatea de consumator, fiind persoană fizică ce ar fi contractat creditul nebancar în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională, iar creditorul inițial, organizația de creditare nebancară „Iute Credit" societate cu răspundere limitată are calitatea de profesionist, întrucât a acționat în cadrul raportului juridic civil în scopuri ce țin de activitatea de întreprinzător, pretinzându-se că drepturile de creanță aferente acestui contract au fost ulterior cesionate reclamantului societatea cu răspundere limitată "Incaso" ÎM.
76. În această privință, Colegiul reține că, potrivit punctului 1.5. din contractul de cesiune nr. CS 2023/408-03 din 04 august 2023, cedentul cesionează, iar cesionarul preia toate drepturile de creanță ale cedentului împreună cu drepturile de garanție și alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din produsele și serviciile oferite/vândute/prestate de către cedent către clienții/debitorii săi și care au datorii neachitate față de cedent, inclusiv drepturile prezente și/sau viitoare legate de recuperarea creanței și/sau a dobânzilor de întârziere și/sau a penalităților contractuale și/sau în baza legii, precum și/sau dreptul de a calcula în continuare pentru viitor, în temeiul contractului și/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere și penalități, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum și/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanței pe cale judiciară și/sau cea de executare, precum și/sau dreptul de a prelucra (în sens larg) datele cu caracter personal ale debitorului, de a verifica datele acestuia în registre publice sau private, inclusiv Serviciul Fiscal de Stat, birourile istoriilor de credit, inclusiv de a transmite datele despre creanță birourilor istoriilor de credit Infodebit Credit Raport și/sau altor birouri.
77. Conform punctului 1.6. din contractul de cesiune nominalizat, dreptul **de creanță se transmite de la cedent către cesionar în baza unui act de predare-primire care conține date despre creanță (datoria la zi, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculate, informația despre toate achitările efectuate), debitori (date personale despre debitori).**
78. Potrivit punctului 1.7. din contractul de cesiune nominalizat, odată preluând creanțele, cesionarul va acționa în calitate de creditor, din nume și pe cont propriu, în principal în scopul colectării/recuperării pe cale extrajudiciară și/sau judiciară, inclusiv de executare a sumelor datorate de debitori în ziua cesionării, precum și a sumelor viitoare formate din rezultatul dobânzilor și penalităților calculate și a costurilor suportate în cadrul procedurii de colectare/recuperare, procedurii judiciare și/sau de executare.
79. Potrivit punctului 1.8. din contractul de cesiune nominalizat, Cedentul *mandatează cesionarul să informeze debitorul în condițiile legii, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare din data semnării actului de predare-primire a debitorului conform prezentului contract, despre cesiunea creanței acestuia și substituirea cedentului de către cesionar în toate drepturile prezente la data cesionării și cele viitoare ce decurg din creanța cesionată.*
80. Astfel, având în vedere circumstanțele de fapt stabilite în cauză și normele de drept incidente, Colegiul reține că, deși apelantul Î.M. „Incaso" S.R.L. a susținut în cererea de

chemare în judecată că dreptul de creanță pretins a fost transmis de către O.C.N. „Iute Credit" S.R.L. în temeiul contractului de cesiune nr. CS 2023/08-03 din 04 august 2023, la materialele cauzei nu a fost anexat un act de predare primire, **ci doar un înscris privind lista contractelor cesionate conform contractului de cesiune a creanței nr. CS 2023/08-03 din 04 august 2023.**

81. Corespunzător, înscrisul anexat nu întrunește cerințele prevăzute la punctul 1.6. din contractul de cesiune nominalizat, necesare pentru a dovedi în mod cert **cesiunea creanței în cauză.**

82. Astfel, din cuprinsul acestui înscris nu rezultă cuantumul exact al creanței cesionate, lipsind mențiuni referitoare la datoria principală, dobânzile de întârziere, penalitățile aplicate și perioada la care acestea se referă, nefiind indicată nici metoda de calcul a acestora; nu este atașată sau menționată în mod concret situația achitărilor anterioare efectuate de către debitor, aspect esențial pentru determinarea soldului actual al creanței.

83. Prin urmare, în absența acestor elemente definitorii, prima instanță corect a conchis că, înscrisul analizat nu poate fi considerat un mijloc de probă suficient și concludent pentru a dovedi în mod cert existența cesiunii unei creanțe determinate, atât sub aspectul obiectului obligației, cât și al persoanei debitorului. Or, în lipsa acestor cerințe, creanța nu poate fi considerată certă, lichidă și exigibilă, iar apelantul nu justifică un drept născut și opozabil în condițiile legii față de pârât.

84. Mai mult decât atât, în temeiul punctului 1.8. din contractul de cesiune nr. CS 2023/08-03 din 04 august 2023, cesionarul s-a obligat să informeze debitorul în condițiile legii, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare din data semnării actului de predare primire a debitorului conform prezentului contract, despre cesiunea creanței acestuia și substituirea cedentului de către cesionar în toate drepturile prezente la data cesionării și cele viitoare ce decurg din creanța cesionată.

85. La caz, se constată că, în contradicție cu punctul 1.8. din contractul de cesiune nominalizat, la cesiunea contractului de împrumut nr. CS 2023/08-03 din 04 august 2023 nu a fost anexat actul de predare primire, iar debitorul a fost informat despre cesiunea de creanță doar în anul 2024 prin reclamația din 5 decembrie.

86. Or, **cesiunea de creanță implică transferul dreptului de proprietate asupra unor sume de bani datorate efectiv, fapt care poate fi valorificat doar** în **urma încheierii contractului de cesiune a creanței** care trebuie să conțină datele cedentului și cesionarului (cele două părți din contract), datele debitorului cedat, valoarea creanței, scadența și alte elemente importante legate de sumele ce urmează a fi încasate, prețul la care este cesionată creanța, termenii de plată; data la care se transferă efectiv dreptul de proprietate asupra creanței, garanțiile oferite de cedent și alte clauze de garantare, drepturile și obligațiile cedentului și cesionarului și alte date esențiale pentru valabilitatea contractului.

87. În continuare, Colegiul reține că, argumentele apelantului se întemeiază pe interpretarea eronată a contractului nr. CS 2023/08-03 din 4 august 2023, de cesiune a creanței în favoarea cesionarului, pe de o parte, și nemijlocit înscrisul prezentat cu titlu **de Listă a contractelor cesionate** conform contractului de cesiune a creanței nr. CS 2023/08-03, pe de altă parte, or, în temeiul primului înscris, se pretinde cesiunea unei/unor creanțe, în temeiul ultimului înscris, se pretinde cesionarea unui/unor contracte. (f. d. 22-26)

88. În această privință, reieșind din conținutul probelor prezentate, rezultă că apelantul nu distinge între încheierea unui contract de cesiune a creanței reglementate de prevederile art. 823 Cod civil al RM, și contractul de cesiune a contractului de credit.

89. Astfel, în conformitate cu art. 849 Cod civil al RM, (1) **O parte la raportul contractual poate să convină cu un terț, cu consimțământul celeilalte părți la raportul contractual, ca terțul să o substituie în calitatea de parte la raportul contractual**. (2) Consimțământul celeilalte părți poate fi dat și în prealabil. În acest caz, transferul produce efect din momentul cînd cealaltă parte este notificată despre acest fapt. (3) În măsura în care prin efectul acestei substituiri terțul dobîndește drepturi, se aplică dispozițiile secțiunii 1. În măsura în care terțul preia obligații, se aplică dispozițiile secțiunii a 2-a.
90. În același context, este întemeiat a reține că, în conformitate cu art. 1773 Cod civil al RM, (1) **Creditorul poate cesiona contractul de credit unei bănci sau organizației de creditare nebancară cu sediul sau sucursală în Republica Moldova fără acordul celeilalte părţi contractante.** Concomitent cu cesiunea contractului de credit, creditorul poate cesiona, total sau parţial, şi garanţiile şi alte drepturi accesorii constituite în legătură cu obligaţiile asumate prin contractul de credit, fără acordul celeilalte părţi contractante şi/sau al terţilor care le-au constituit. (2) Cesionarul se subrogă în drepturile şi obligaţiile cedentului ce decurg din contractul de credit, din garanţiile şi din alte drepturi accesorii cedate împreună cu acesta, în forma în care se aflau la data substituirii părţii contractante. Creditorul iniţial este liberat de obligaţiile sale faţă de contractantul cedat din momentul notificării substituirii conform alin. (4) din prezentul articol. (3) Partea contractantă cedată are dreptul să invoce împotriva cesionarului orice mijloc de apărare la care putea recurge împotriva creditorului iniţial. (4) Pentru opozabilitate, creditorul cedent va informa cu privire la cesiune cealaltă parte contractantă şi terţii care au constituit garanţii şi alte drepturi accesorii în legătură cu obligaţiile asumate prin contractul de credit, în termen de 10 zile calendaristice de la încheierea contractului de cesiune, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire. (5) Prezentul articol nu se aplică contractelor care au ca obiect doar cesiunea de creanţă sau doar preluarea datoriei, în cazul acestora fiind aplicabile dispoziţiile art. 823-848. (6) Cesiunea contractului de credit nu poate aduce atingere drepturilor debitorului și nu poate face obligația acestuia mai oneroasă. (1) O creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior.
91. Astfel, ținând cont de faptul că, în prima instanță și în apel, contrar prevederilor art. 117, 118 alin. (1) Cod civil al RM, apelantul nu a prezentat dovada cesiunii de creanță în conformitate cu art. art. 823-848 Cod civil al RM, Colegiul civil ajunge la concluzia temeiniciei hotărârii primei instanțe privind respingerea cererii de chemare în judecată.
92. Mai mult, de principiu, Colegiul civil reține că, în temeiul pct. 2 din Contractul de cesiune nr. CS 2023/08-03 din 4 august 2023, cesionarul se obligă să achite cedentului prețul cesiunii conform Anexei nr. 1, iar termenul și condițiile de plată al prețului cesiunii sunt prevăzute în Anexa nr. 1.
93. În acest context, pe lângă faptul că, instanței de judecată nu i-a fost prezent un act de predare primire a creanței, care să reflecte sumele datorate și plățile efectuate la în contul stingerii creanței, înscrisurile prezentate de către apelant nu reflectă date cu privire la executarea obligației de plată a cesiunii. Astfel, contrar prevederilor art. 118 CPC al RM, apelantul nu a prezentat instanței de judecată probe pertinente și concludente care să confirme că, cesiunea de creanță pretinsă a fi contractată cu titlu oneros, a fost executată,

respectiv nu există dovada că contractul de cesiune a creanței se consideră încheiat și produce efecte juridică față de debitor.

94. În temeiul art. 823 alin. (1) Cod civil al RM, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract.
95. Prin urmare, doar d**in momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior.**
96. În temeiul art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.
97. În temeiul art. 779 alin. (1) Cod civil al RM, obligația unei persoane este corelativă obligației care incumbă altei persoane în una dintre următoarele situații: a) executarea obligației se face în schimbul executării celeilalte obligații; b) aceasta constă într-o obligație de a contribui la sau de a accepta executarea celeilalte obligații; c) obligația este atît de clar legată de cealaltă obligație sau de obiectul ei, încît executarea unei obligații poate fi privită în mod rezonabil ca dependentă de executarea celeilalte obligații.
98. Astfel, reieșind din natura obligațiilor corelative asumate de părți, rezultă că contractul produce efectele juridice privind cesionarea creanței, doar în momentul în care contul bancar al cedentului avea să fie creditat cu suma relevantă, prețul contractual.
99. Prin urmare, Colegiul respinge argumentele apelantului privind pretinsa apreciere eronată a probelor de către instanța de fond, întrucât prima instanță a examinat în mod complet și obiectiv înscrisurile prezentate la dosar, apreciindu-le în ansamblul lor și în conformitate cu dispozițiile art. 130 Cod de procedură civilă al RM.
100. În condițiile în care **apelantul nu a demonstrat existența unui temei juridic valabil care să confirme încheierea și <u>executarea contractului de cesiune a creanței, respectiv transmiterea creanței litigioase în patrimoniul său,</u>** Colegiul concluzionează că acesta nu este îndreptățit să revendice încasarea creanței născute în temeiul contractului de credit 1584726 din 15 decembrie 2020 din contul intimatului.
101. Astfel, instanța de fond a ajuns în mod legal și întemeiat la concluzia privind respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, soluția adoptată fiind corectă în raport cu circumstanțele de fapt constatate și normele de drept material aplicabile speței.
102. În ceea ce privește argumentele apelantului referitoare la mărimea și întinderea creanței, Colegiul reține că examinarea acestor aspecte devine lipsită de relevanță juridică în contextul constatării inexistenței unui drept valabil transmis apelantului asupra creanței litigioase. Or, în lipsa unui drept de creanță opozabil debitorului, apelantul nu poate pretinde nici executarea obligației principale și nici a obligațiilor accesorii, inclusiv dobânda contractuală, penalitatea de întârziere ori cheltuielile aferente executării obligației.
103. În consecință, Colegiul civil constată că hotărârea instanței de fond este legală și temeinică, fiind adoptată cu respectarea normelor de drept material și procesual aplicabile, iar motivele invocate în apel nu sunt de natură să conducă la modificarea sau casarea acesteia.
104. În același context, Colegiul menționează că, instanța de fond corect a respins și cerința de compensare a cheltuielilor de judecată, în situația în care s-a concluzionat despre netemeinica acțiunii, aplicând prevederile art. 94 Cod de procedură civilă al RM.
105. Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele apelantului cu privire la necesitatea admiterii pretențiilor deferite justiției de către partea reclamantă, or, potrivit art. 372 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte

noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanță, cu toate acestea, argumente sau dovezi noi, care au importanță pentru soluționarea pricinii, dar care nu au fost elucidate și constatate în prima instanță, nu au fost indicate și prezentate la depunerea cererii de apel, nemijlocit la judecarea cauzei civile în apel. Iar, fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel. Astfel, circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului, urmează să fie prezentate în instanța de apel. Context în care, apelantul nu a înaintat cerere motivată privind administrarea de noi probe, care să confirme circumstanțele de fapt invocate în apărarea sa.

106. Corespunzător, deoarece argumentele apelantului sunt întemeiate pe aprecierea subiectivă a probelor administrate și a faptelor constatate, respectiv pe interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural, instanța de apel consideră că circumstanțele constatate nu constituie temei de casare a hotărârii judecătorești și pronunțare a unei noi hotărâri judecătorești, motivele apelantului fiind formale în această privință.
107. Or, săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la art. 388 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, constituie temeiul casării hotărârii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei, circumstanțe de fapt și drept care nu au fost constatate în proces, respectiv nu există temei de casare a hotărârii judecătorești în conformitate cu art. 388 alin. (2) Cod de procedură civilă al RM.
108. Prin urmare, în conformitate cu art. 386 – 388 Cod de procedură civilă al RM și ținând cont de faptul că o hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale, Colegiul civil conchide că nu există temei de casare sau modificare a hotărârii judecătorești.
109. **În concluzie**, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei au fost constatate şi elucidate pe deplin, dovedite cu probe veridice şi suficiente, concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, nu sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei, la emiterea hotărârii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar apelul declarat nu este întemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă apelul declarat și să mențină hotărârea primei instanțe.
110. **Compensarea cheltuielilor de judecată în apel:** În conformitate cu prevederile art. 94 Cod de procedură civilă al RM, ținând cont de faptul că instanța de apel respinge apelul declarat, iar partea intimată nu a înaintat cereri proprii privind compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul civil constată că, la adoptarea deciziei în apel, nu există temei de compensare a cheltuielilor de judecată în instanța de apel.
111. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a) și art. 276/4 alin. (4) și (5) Cod de procedură civilă al RM, art. 94 – 98 Cod de procedură civilă al RM, art. art. 389 – 390 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Î.M. „INCASO” S.R.L.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 iunie 2025, emisă în cauza civilă intentată la acțiunea civilă înaintată de Î.M. „INCASO” S.R.L. către Costrițchi Vsevolod cu privire la încasarea datoriei, compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Preşedintele completului,
Judecătorul – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan

Copia corespunde originalului, judecător raportor – Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina
web a instanței www.cac.instante.justice.md.